

250 - letnica župnije sv. Andraža v Haložah

Župnija sv. Andraža v Leskovcu leži ob meji z R Hrvaško, ob prometni poti Ptuj - Leskovec - Trakoščan. Pokrajina zajema del prijetnega sveta, močno razgibanih goric v vzhodnih vinorodnih Haložah. To je dežela vinske trte, ki je dala ljudem in pokrajini svoj neizbrisen pečat, ali kakor poetično pravi Žgeč: "Vlila je vanje svoje poezije, primešala ji je svojih slasti in svoje grenkobe, prevlekla vzhodna in južna rebra s svojo barvo, nasejala po pobočjih revne haloške bajte."

Gričevnat svet s prijetnim podnebjem in sončnimi pobočji je sem privabil človeka že v prazgodovinski dobi. V pozni fevdalni dobi zasledimo imena teh krajev v borlskih urbarjih. Značilnost življenja v Haložah je bilo trdo delo in pomanjkanje. Danes to območje označuje nizka naravna rast, odseljevanje mladih ljudi in vedno hitrejšo staranje prebivalstva. Takšna sestava prebivalstva pa ne daje ustrezne delovne sile in ne nudi možnosti za hitrejši razvoj.

Naši kraji so pred letom 1617 spadali pod hočko pražupnijo, ki je ena najstarejših. Patronat nad hočko pražupnijo, je imel oglejski patriarh, okoli leta 1398 pa je bila priključena gornegrajskemu samostanu. Ko je bila leta 1461 ustanovljena ljubljanska škofija in je nato gornegrajski samostan prenehal delovati, je cesar dobil patronat nad hočko župnijo, zato so so jo nekateri imenovali cesarska.

Cerkvena skupnost je v Vidmu pri Ptujju obstajala že pred letom 1395. V letu 1617 se je visoki vikariat s podružnicami sv. Katarine v Cirkulanah, device Marije v Podlehniku in sv. Andraža v Leskovcu popolnoma osamosvojil. Iz poročila o vizitaciji župnije sv. Vida iz leta 1751 je razvidno, da je bila leskovška cerkev podružnica vidovske, ker se vizitacija nanaša tudi na cerkev v Leskovcu. O tem lahko beremo v župnijski kroniki sv. Andraža v Leskovcu, zapisal župnik Janko Petan: "Zgodovinar Simon Povoden poroča v delu Beitrag zu einer Steiermarische Kirchengeschichte, ki ga je sestavil leta 1823 (str. 96 in v knjigi Buergerliches Lesebuch (1.del, str. 373) da je Leskovec dobil stalnega dušnega pastirja 8. junija 1751. leta. S tem dnem se začnejo tu ohranjene matične knjige. Matej Slekovec, župnik markovski, leta 1888 pojasnjuje: "Po ukazu papeža Benedikta XIV. je bila leta 1751 ustanovljena goriška nadškofija, kateri so do leta 1788 pripadale tudi Haloze. Prvi goriški nadškof, grof Karel Mihael Attems, je junija 1751. leta prišel k sv. Vidu, da bi zakrament svete birme delil, in je kakor drugod tudi tukaj besedo božjo oznanjal v slovenskem jeziku s toliko ljubeznivostjo, da je vse očaral. To je dalo pogum Leskovčanom višjemu pastirju opisati potrebo lastnega duhovnika v oddaljenem Leskovcu in ga zanj prositi. Ker pri sv. Vidu za to ni bilo priložnosti, so šli nekateri veljavni ljudje k sv. Barbari, kamor se je nadškof od sv. Vida podal, in ga prosili, naj bi blagovolil izpolniti njih gorečo željo. To prošnjo je tudi borlski graščak, grof Sauer, ki je v Haložah, okoli Leskovca, mnogo podložnikov imel, gorko podpiral. Ko se je omenjeni grof še povrh zavezal, da bo duhovniku v Leskovcu preskrbel in za vse čase zagotovil potrebne dohodke, je bil že julija 1751 Gregor Andlovič kot dušni pastir v Leskovcu nameščen."

250 - letnico smo slovesno praznovali drugo nedeljo v septembru. Slovesnost je vodil mariborski pomožni in Ptujski naslovni škof dr. Anton Stres. Ob tej priložnosti smo blagoslovili nove učilnice in asfalt okoli župnišča do mrtvaške vežice. Komaj smo se malo oddahnili od te slovesnosti, je že trkal na vrata naš župnijski zavetnik sv. Andraž. In za ta župnijski praznik smo povabili mariborskega pomožnega škofa dr. Jožefa Smeja. G. škof nam je spregovoril o sv. Andražu nekako takole: Sv. Andrej je bil rojen v Galileji. Z bratom Simonom Petrom sta trgovala z ribami v obalnem mestu Kafarnaumu. Andrej je bil verjetno že zgodaj nagnjen k veri. Bil je vnet učenec Janeza Krstnika in je rad sprejel Janezovo pričevanje, da je Jezus obljubljen božje Jagnje. Andrej je hodil za Jezusom in našel pot do prave sreče in izpolnitve vseh božjih obljub, kot ga je učil Janez. Vedel je, da ljudje ne bodo našli svobode in sreče, kot ju je poznal on, če jim nihče ne bo povedal o Jezusu in jih pripeljal k njemu. V evangelijih vidimo Andreja kot vnetega in učinkovitega apostola, ki je ljudi kar naprej vodil k Jezusu. On naj bi k Jezusu privedel svojega brata Simona (Jn 1,40-42) Imel je toliko poguma, da je Gospodu predstavil tudi nekaj tujcev (ki so govorili grško) (12,2-22). K Jezusu je celo pripeljal dečka z nekaj hlebi kruha in ribami (6, 8-9). Andrej Jezusa enostavno ni mogel obdržati samo zase. Deliti ga je moral z drugimi, da bi tudi sami odkrili pravi vir radosti in svobode.

Kakor Andrej smo vsi poklicani, naj nosimo veselo oznanilo vsem okrog nas, v soseski doma in na delovnem mestu. Mogoče poznate koga, ki že dolgo ni bil v cerkvi. Povabite ga s seboj k nedeljski maši in potem na kosilo. Mogoče je vaš prijatelj v stiski ali bolan. Predlagajte mu, da bi skupaj molila. Večina ljudi, ki so v težavah, hvaležno sprejme pomoč in molitev. Brez strahu jim povejte, da jih Bog ljubi in hoče, naj spoznajo njegovo prisotnost. Ljudem ne moremo spreminjati mišljenja ali src. Kot Andrej pa jim lahko pokažemo tistega, ki to more - Jezusa.

Vsem ljudem v naši občini želim blagoslovljene božične praznike v novem letu pa obilo miru, zdravja in božjega blagoslova.

Leskovški župnik: Edi Vajda

**Srečno in uspešno
novo leto 2002 vam želi**

**AVTOPREVOZNIŠTVO
ALBIN VOGLAR**

Dravinjski Vrh 1/a

Tel.: 02 764 15 61, GSM: 041 694 113